

[Azel Kristensen.]

billige byggegrunde ved hjælp af skatter. Dette her er en ren beskatning og har intet som helst at gøre med den opgave at fremskaffe billige byggegrunde. Jeg tror tilmed, at den skitse, vi fremlægger, vil være mindre prohibitiv eller hindrende for fremskaffelse af billige grunde end den lovgivning, vi her behandler.

Jeg håber altså på en lykkelig forhandling i udvalget.

Haunstrup Clemmensen: Det er vist en god regel først og fremmest at hæfte sig ved de fremskridt, et fremsat lovforslag indeholder set ud fra ens principielle opfattelse. Ud fra denne positive livsholdning vil jeg gerne først give udtryk for glæde over, at det endelig — efter min mening meget sent — er lykkedes at få forståelse for, at der i hvert fald under denne lovgivning bør ske en anden behandling, end der hidtil har fundet sted, af ekspropriationserstatninger og skadesforsikringserstatninger. Der er i disse tilfælde intet som helst ønske om herigelse og ingen som helst baggrund for, at det offentlige skal opkræve en afgift. Efter vor opfattelse burde denne lovgivning aldrig have ramt disse tilfælde af såkaldte ejendomshandler, og derfor hilser vi det nu med glæde, at den højtærede minister på disse to områder foreslår forbedringer i forhold til den hidtidige praksis.

Når der er givet udtryk for denne glæde, må det måske være mig tilladt at tilføje uden at dryppe for megen malurt i bægeret, at vi i det konservative folkeparti ikke føler os ganske overbevist om, at disse regler i den udformning, den højtærede minister har givet dem, har fået en tilstrækkelig bredde, at de er tilstrækkelig vidtgående. Men jeg går ud fra, at den positive ånd, der nu er ved forhandlingerne i tinget, forhåbentlig vil give mulighed for under udvalgsarbejdet at gå nærmere ind herpå.

Jeg føler dog allerede nu trang til at understrege, at spørgsmålet om fredningserstatning formentlig bør inddrages under disse bestemmelser, og at spørgsmålet om reglerne om genkøb formentlig er alt for strenge. I hvert fald må det med det nuværende tempo inden for byggeriet forekomme overordentlig rigoristisk, at man kræver, at genopbygning skal finde sted

inden for indkomståret eller det næstfølgende år. Der må vel for det første — og det beder jeg den højtærede minister bekræfte — i hvert fald kun være tale om igangsættelse, og for det andet skulle det dog være muligt at udforme reglerne således, at der ikke kommer en lang række dispensationsansøgninger, der hober sig op på ministerens bord. Jeg har indtryk af, at der er nok af den slags ansøgninger i øvrigt på det pågældende skrivebord. Vi mener altså, at disse regler er et fremskridt, men at fremskridtet ikke er tilstrækkelig stort.

Jeg føler også trang til at understrege i fortsættelse af det, den ærede ordfører for venstre netop har været inde på, at spørgsmålet om, for hvilke ejendomme dette forslag skal have virkning, når der er tale om enten skadelidelse eller ekspropriation, forhåbentlig også kan drøftes i udvalget.

Når man på andre områder inden for ejendomsbeskatningen også efter regeringens opfattelse har mulighed for at regulere begåede urimeligheder og gøre det i tilfælde, der er langt mere talrige, end der her er tale om, skulle det vel ikke være nogen urimelig tanke, at man prøvede at undersøge, hvor mange sager der rent faktisk forelå under denne lovgivning, og prøvede at give hjemmel til på begæring at tage disse sager op til prøvelse og gennemføre beskatningsregler, der skulle svare til dem, der kommer til at gælde fremover. Vi beder altså om, at der på dette område vises stor forståelse; for er sandheden ikke den, at den højtærede minister både i denne sag og på en række andre skattelovgivningsområder gang på gang både i udvalgsarbejdet og her i salen næsten hele tiden nynner: giv tid, giv tid? Det kan vel være således, at de mennesker, der er ramt af denne lovgivning, kan have lidt svært ved at nynne med på visen. Når man har brugt meget lang tid til at formulere disse lovbestemmelser, skulle det efter min opfattelse ikke være urimeligt at forsøge at bistå de medborgere, der er ramt af regler, som man i dag erkender ikke er rimelige og ikke er fair over for de pågældende.

Må jeg derudover gøre den bemærkning, at vi forstår, at de henvendelser, man fik i sidste samling fra danske mejeribestyreres organisation, har givet anledning til overvejelser i ministeriet. Vi beklager fra det